

19. ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ ΛΙΜΗΡΑ

Διάλυσίς τῶν ἀποριῶν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Βασ. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας μὲ τὴν τοπικὴν συνήθειαν τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, εἰς τὰ ἐμπεριεχόμενα εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 1133 ἔγγραφον τῆς 16 ἁρθρα, ἀναφορικὰ εἰς τὸν νόμον καὶ τοπικὰς συνηθείας.

Περὶ ἐπιτροπείας

1. Δωρεὰν ἐργάζονται.
2. Εἷς ἐπίτροπος ἢ καὶ δύο, ἂν καὶ ὑπάρχωσιν ἐνήλικες ἀδελφοὶ διὰ τὴν πρὸς βλάβην τῶν ὧν ὑπάρχουσι ἀνηλίκων δυσπιστίαν· σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ μὲν ἐνήλικες κληρονόμοι βαστοῦν λογαριασμόν, οἱ δὲ ἐπίτροποι εἶναι εἰς ἐνέργειαν.
3. Προηγεῖται ἀπόφασις οἰκογενειακοῦ συμβουλίου ὁπόταν τὰ ἐκ τῶν κτημάτων κέρδη δὲν ἱκανοποιοῦσι τὰ ἔξοδα πρὸς τροφήν καὶ ἱματισμόν τῶν ἀνηλίκων ὅταν δὲ ἐξαρκοῦσιν, τίποτε δὲν δύνανται νὰ πωλήσουν, μάλιστα τοκίζουσιν ἢ ἄλλως πως μεγαλύνουν πρὸς ὄφελος τῶν ἀνηλίκων τὰ περιτεύοντα.
4. Καμμίαν διαφορὰν δὲν ἔχει ὁ ἄνηβος ἀπὸ τοῦ ἐφήβου, οὔτε ὁ ἐπίτροπος ἀπὸ τοῦ κηδεμόνος, ἀλλ' ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐπιτρόπου αἱ περιουσίαι μέχρι τῆς τελείας ἡλικίας ὅλων τῶν ὀρφανῶν, καὶ ὀνομάζεται τελεία ἡλικία ἡ νομικὴ τῶν 24 πλήρη ἐτῶν· σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐὰν τῶν ἐφήβων θήλυ μέλλει νὰ ὑπανδρευθῇ, οἱ ἐπίτροποι μετὰ τῶν ἐνηλίκων ἀρρένων παραχωροῦν ἐν μέρος ἀπὸ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν εἰς προῖκα, τὸ ὅποῖον διαμένει ὡς ἐνυπόθηκον καὶ πίπτει τότε, ὅταν ἐνηλικιωθῶσιν ὅλα, καὶ ὃν καιρὸν ἐὰν δὲν εὐχαριστοῦνται εἰς τὴν διανομὴν, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διαμοιρασθῶσι

κίληδων εἰς τὰ συναχθέντα ἢ δανεισθέντα χρήματα παρ' αὐτῶν, ἀπέβαλλον αὐτοὺς τῆς ὑπηρεσίας των καὶ τοὺς καθυπέβαλλον εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν σφειτερισθέντων χρημάτων.

Ἡ αὐτὴ συνήθεια ἐπεκράτησε καὶ ἐν τῇ Ἐπαναστάσει μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Κυβερνήτου, εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ τοὺς διορισμοὺς τῶν ἐπαρχιακῶν δημογερόντων, ἀλλ' οἱ τύποι τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐπαρχιακῶν ὑποθέσεων διαφέρουσι, διότι ἐουσιτήθησαν σφραγίδες δημόσιοι καὶ αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Δημογερόντων δὲν ὑπεχρέωναν τὴν Ἐπαρχίαν.

Ταῦτα τὰ ἔθιμα, ἐπειδὴ ἐπεκράτησαν ἔκπαλαι εἰς ταύτην τὴν ἐπαρχίαν, τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἐνόμισεν ἀπαραίτητον χρέος του νὰ τὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν Β. αὐτὴν Γραμματείαν, διὰ νὰ καταλεχθῶσι μετὰ τῶν προλαβόντως ἐκτεθέντων κατὰ συνέπειαν τῶν διαταγῶν αὐτῆς καὶ ἐκτελεσθῶσι τὰ ἐπ' ἐσχάτοις διαταχθέντα διὰ τοῦ μνησθέντος Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ὁ Εἰρηνοδίκης

(Τ. Σ.) Μιχαὴλ Καββας

Ὁ Γραμματεὺς

Μ. πα(πα)μιχαλόπουλος

τὴν περιουσίαν ἐκ δευτέρου· οἱ ἐπίτροποι ἀλλάζονται ἀπὸ τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς, ὅταν δὲν οἰκονομοῦν καλὰ τὰ ὀρφανά.

Περὶ πατρικῆς ἐξουσίας

5. Ἡ συνήθεια θέλει ὥστε ὁ πατήρ νὰ εἶναι κύριος ἐξουσιαστής τῶν τέκνων καὶ ἐγγόνων, ἀλλὰ μ' ὅλην τὴν ἐπὶ τῶν τέκνων ἐξουσίαν, ἀποθανούσης τῆς μητρός, δὲν δύναται νὰ ἐκποιήσῃ μητρικὸν κτῆμα χωρὶς τῆς συγκαταθέσεως τῶν συγγενῶν τῆς γυναικός, ἢ ὁποία στέργει διὰ μόνα τὰ ὑποκείμενα εἰς φθορὰν κινητά, καὶ τοῦτο διὰ νὰ σωθῇ τὸ φθαρησόμενον μὲ τὴν πώλησιν αὐτήν, καὶ μένουν εἰς παρακαταθήκην τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως χρήματα, ὑποχρεούμενος νὰ θρέψῃ ἐξ ἰδίων του τὰ πᾶντα του, καὶ ἂν δὲν ἔχῃ καὶ κατάστασιν, ἢ δὲ μήτηρ, ἂν συμβῇ θάνατος εἰς τὸν πατέρα, ἐπιτροπεύει τὰ παιδιὰ της κτλ. καὶ λαμβάνει καὶ αὐτὴ ἀναλόγως μὲ τὰ τέκνα της μερίδιον ἐν ὧσιν ἤθελε ζήσει εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀποθανόντος ἀνδρός της· ὅταν δὲ τὰ τέκνα ἤρχοντο εἰς νόμιμον ἡλικίαν καὶ ἀποχωρίζοντο, ἐμείραζον τὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς των καὶ ἔδιδον καὶ εἰς τὴν μητέρα των ἴσον μερίδιον· ἂν ἤθελε ἀποθάνῃ καὶ ἡ μητέρα, τότε ὁ πλησιέστερος συγγενῆς ἐπιτρόπευε εἰς τὰ ὀρφανά· ἐὰν δ' αὐτὴ ἤθελεν ὑπανδρευθῇ, ἐλάμβανε μόνον τὴν προῖκα της καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἐν ἑβδομον ἀπὸ τὸ ὅλον τῆς περιουσίας τοῦ ἀνδρός της, τὸ ὁποῖον λέγεται βυζαστικί.

- 6 { Συμφωνοῦν ἀμφοτέρωθεν μὲ τὸν νόμον μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀφοῦ ὑπανδρευθῇ
7 { ὁ υἱὸς καὶ ὑπεξούσιος, ὅ,τι ἀποκτήσῃ ἀπὸ τοὺς κόπους του εἶναι κύριός των, πρι-
χοῦ δὲ ὑπανδρευθῇ, θεωροῦνται αἱ προσκτήσεις κοιναὶ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ
πατρὸς καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς διαμένουν εἰς ὅλους.
8 Ὅσα ἢ πατρικὴ διαθήκη διορίσῃ· ἐὰν δὲν γίνῃ διαθήκη ἀποξενώνεται.

Περὶ νομῆς

- 9 Σύμφωνον καθ' ὅλα μὲ τὸν νόμον.

Περὶ δουλειῶν

- 10 Αἱ πωλήσεις θεωροῦνται νόμιμα ἐν γένει ἂν δὲν καταγραφοῦν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Τμήματος, φθάνει νὰ πωληθῶν μὲ καλὴν πίστιν καὶ νὰ ἔχῃ τὸ πωλητήριον τοὺς ἱκανοὺς μάρτυρας.
11 Ὅσον διὰ τὰ ἀκίνητα καὶ κινητά, χρεωστῇ ὁ πωλητής ν' ἀποδείξῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ νόμιμον κυριάρχου τοῦ πράγματος, καὶ οὕτω ν' ἀγοράσῃ ὁ ἀγοραστής, ὁ δὲ ἀληθῶς κύριος εἰς περίστασιν δολιότητος λαμβάνει ἀπὸ τὸν νόμιμον ἀγοραστὴν τὸ πρᾶγμα καὶ οὗτος ἅς ζητήσῃ τὴν ἀποζημιώσιν του ἀπὸ τὸν κλέπτην.
12 Σύμφωνον μὲ τοὺς νόμους (διὰ τρεῖς χρόνους).
13 Ὡσαύτως συμφωνεῖ.

Περὶ προνομίων καὶ ὑποθηκῶν

- 14 Ὑποθήκη λογίζεται εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τὸ ἀκίνητον κτῆμα τοῦ ὁποίου αἱ πρόσοδοι νέμονται ἀπὸ τὸν δανειστήν· δι' ὃ δὲν δύναται ὁ χρεώστης νὰ τὸ ἐνυποθηκεύσῃ εἰς ἄλλον, καθ' ὅτι ἡ νομὴ μεταβαίνει εἰς τὸν δεύτερον καὶ ἐξυπνᾷ ὁ πρῶτος· καὶ ἄλλη συνήθεια ἀκόμα, θέλει ὁ μὲν δανειστής νὰ λαμβάνῃ τὸν τόκον τῶν χρημάτων του, ὁ δὲ χρεώστης τὴν νομὴν τοῦ κτήματος· εἰς περιστάσιν δὲ χρεοκοπίας ὁ πρῶτος ἀνυπόθηκος δανειστής ἀποζημιοῦται ἀπὸ τὸ ὑποθηκῶν χωρὶς νὰ ταράξῃ τὰ δικαιώματά του κάθε δολιότης.
- 15 Καὶ εἰς κινητὰ πράγματα συγχωρεῖται ὑποθήκη καὶ λέγεται ἐνέχυρον.
- 16 Ὁ νόμος συμφωνεῖ ἐφ' ὅσον ἀποβλέπει τὴν προτίμησιν τῆς γυναικὸς διὰ τὴν προῖκα τῆς καὶ τῶν ἀνηλίκων διὰ τὰ κτήματά των ἐπιτρόπων των εἰς δὲ τὰ λοιπά· οἱ δανεισταὶ χωρὶς προτίμησιν ἀποζημιοῦνται ἀναλόγως μὲ τὰ δάνειά των ἀπὸ τὰ ἐκποιούμενα κτήματα, καὶ ἂν ἓνας ἐκ τῶν δανειστῶν ἔδωκε μέσα διὰ χρηματικῆς δόσεως τὸν χρεοκοπήσαντα εἰς ἀπόσπασιν τινὸς ἀκινήτου πράγματος.

20. ΚΑΤΩ ΝΑΧΑΓΙΕ.

Ἄρ. 298

τὴν 1 9/βρίου 1833
ἄρ. πρ. 1795

Εἰρηνοδικεῖον Κάτω
ναχ. Κορινθίας.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν
τῆς Ἐπικρατείας

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1133 τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης γραμματείας τῆς ἐπικρατείας ἀφορῶσα ζητήματα περὶ ἐθίμων κεφαλαίων ἢ συνήθεια ἔχει:

Διὰ τὸ πρῶτον κεφάλαιον περὶ τῶν ἐπιτροπευομένων ἀνηλίκων, ἐργάζονται δωρεάν καὶ ἀδιόριστοι ἀπὸ οἰκογενειακὸν συμβούλιον, ἀλλὰ κατὰ χάριν καὶ συμπλαχνίαν λαμβάνουν τὴν ἐπιτροπείαν μέρος τῆς ἡλικίας τῶν ἀνηλίκων (sic).

2. Ἡ ἰδία οἰκογένεια τῶν ἀνηλίκων περιθάλλεται αὐτοὺς καὶ δὲν δίδεται ἐπιτροπεία εἰς τινα, εἰμὴ ὄντων φθάσει ὁ ἀδελφὸς ἐξ αὐτῶν εἰς ἡλικίαν ἐπιτροπεύει τοὺς ἀνηλίκους.

3. Ἡ συνήθεια ἐμποδίζει κάθε ἐπίτροπον διὰ τὴν ἐκποίησιν ὁποιοῦνδήποτε κτήματος τῶν ἀνηλίκων.

4. Ἡ συνήθεια θεωρεῖ τοὺς ἀνήβους καὶ ἐφήβους εἰς τὴν ἰδίαν κατάστασιν, ἀφοῦ φθάσωσιν εἰς ἡλικίαν ἐπιτροπεύονται.

